

[Rahbæk Møller]

Kun England skiller sig markant ud. Her har man en forskel mellem højeste og laveste skatteprocent på kun 8, og det er altså den model, regeringen nu bruger ved at foreslå vores progression nedsat til 7. Når statsministeren taler om, at vi skal tilnærme os vore nabolande, er det således ikke Vesttyskland, der er modellen, det er ikke Sverige, det er ikke Holland, det er ikke Norge, det er ikke Finland, det er ikke Belgien, det er alene England, med det mest reaktionære regime blandt vore nabolande.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil advare Folketinget imod at lade sig vildlede af hr. Rahbæk Møllers helt uinteressante karakteristik.

Hr. Rahbæk Møller glemmer nemlig én ting: Han nævner trækprocenterne, men han undlader totalt at omtale den store betydning, det har for lavindkomsterne i Danmark, at vi har usædvanlig store personfradrag i Danmark i bunden; det har andre lande i reglen ikke.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Hr. Svend Auken brugte i sin tale ganske lang tid på sundhedspolitikken, og dér overraskes jeg over, at der var to ting, som slet ikke blev nævnt.

Den ene var, at der er nogle af kronikerne, der tidligere selv har betalt 500 kr. om måneden til medicin. Nu er der sket en nedsættelse af egenbetalingen fra 500 til 300 kr. Glæder hr. Svend Auken sig ikke over det, eller har hr. Svend Auken slet ikke bemærket denne forbedring for en lille gruppe?

Det andet, jeg vil nævne, er, at der er handicappede, som har betalt store beløb til fysioterapi. Den fysioterapi er nu blevet gratis. Igen en mindre gruppe, som har fået en væsentlig lettelse.

Hvorfor har hr. Svend Auken helt undladt at bemærke disse to forbedringer på sundhedspolitikens område?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Socialdemokratiets surhed over, at Fremskridtspartiet, CD og Kristeligt Folkeparti – hr. Svend Auken glemte at nævne de to sidste partier, men det er jo dem, hr. Svend Auken så ger-

ne vil holde sig gode venner med, fordi han mener, at der kan være et alternativt flertal – indgik i finanslovforliget, er jo helt velkendt. Vi har haft debatten mange gange, og endnu en gang skulle hr. Svend Auken blotte sin surhed og skuffelse og desperation over, at Socialdemokratiet ikke kom med i finanslovforliget.

Så hørte vi også det velkendte, hvor godt Socialdemokratiet med hr. Svend Auken i spidsen vil være over for folkepensionisterne. Det er den sædvanlige gang hælden vand ud af ørerne.

Jeg vil godt spørge hr. Svend Auken: Hvor har Socialdemokratiet været, hver evig eneste gang Fremskridtspartiet har fremsat et forslag om en højere folkepension? Hvor var Socialdemokratiet på de tidspunkter? Hvorfor viste Socialdemokratiet ikke sin sociale, afbalancerede holdning? Hvorfor i alverden stemte Socialdemokratiet nej?

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Så oplevede vi da det samme igen. For 7. år i træk smuttede hr. Svend Aukens politiske gramfonstift ned i den samme rille, og for 7. år i træk sidder Socialdemokratiet i opposition. Så for så vidt kan vi jo sige, at alt er ved det gamle.

Der var dog et par ting i hr. Svend Aukens indlæg, som efterlod et helt klart indtryk, formentlig hos os alle. Det står nu krystalklart, at Socialdemokratiet mener, at de offentlige udgifter i realiteten skal have lov til at vokse uhæmmet.

Det står nu klart, at hr. Svend Auken i realiteten siger nej til enhver reel besparelse på de offentlige udgifter, og dermed har hr. Svend Auken stået her på Folketingets talerstol i dag og sagt ja til, at skattetrykket fortsat skal stige.

Hr. Svend Auken! Jeg tror, det budskab vil interessere den LO-arbejder, som der blev refereret til i morgenradioavisen med en oplysning om, at næsten enhver lønfremgang i de sidste mange år er blevet slugt af et stigende skattetryk. Det forhold skulle hr. Svend Auken tænke over.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det er i anledning af hr. Kofod-Svendsens